

اول تسالونیکیان باب 3

1 پس چون دیگر نمی‌توانستیم بی‌خبری را تحمل کنیم، تصمیم گرفتیم که در شهر آتن تنها بمانیم 2 و تیموتاؤس برادر ما و خادم خدا در انتشار انجیل مسیح را فرستادیم تا شما را در ایمانتان تقویت نماید و دلداری دهد، 3 تا هیچ‌کس در اثر این زجر و آزارها دلسرد نشود. خودتان می‌دانید که این آزارها نصیب و قسمت ماست. 4 وقتی ما با شما بودیم، از پیش به شما گفتیم که زجر و آزار در انتظار ماست و چنانکه آگاه هستید همان‌طور هم شده است. 5 از این جهت چون این بی‌خبری، دیگر برای من غیر قابل تحمل بود، تیموتاؤس را نزد شما فرستادم تا از ایمان شما آگاه شوم، زیرا می‌ترسیدم آن اغواکننده یعنی شیطان شما را به نوعی وسوسه کرده و زحمات ما بی‌نتیجه مانده باشد.

6 اما اکنون که تیموتاؤس از نزد شما بازگشته است، خبر خوشی دربارهٔ ایمان و محبت شما به ما داده است و گزارش می‌دهد که شما با چه لطفی همواره ما را به‌یاد می‌آورید و همان‌گونه که ما برای دیدن شما اشتیاق داریم، شما هم مشتاق دیدار ما هستید. 7 ای برادران، با وجود همهٔ نگرانی‌ها و زحماتی که داریم، این خیر ما را دلداری داده است. بلی، ایمان شما سبب دلداری ما گشته است. 8 اگر شما در اتحاد با خداوند استوار بمانید، ما زندگی تازه‌ای خواهیم داشت. 9 ما چطور می‌توانیم به قدر کفایت، خدا را برای شما و برای تمام شادی‌ای که به‌خاطر شما در پیشگاه خدا احساس می‌کنیم، سپاسگزاری کنیم؟ 10 شب و روز با التماس دعا می‌کنیم که روی شما را ببینیم و نواقص ایمان شما را برطرف سازیم. 11 خدای پدر و عیسی مسیح خداوند ما، راه ما را به سوی شما بگشاید! 12 و خداوند عطا فرماید که به اندازهٔ محبتی که ما برای شما داریم، محبت شما برای یکدیگر و همهٔ مردم افزایش و گسترش یابد؛ 13 و خدای دلهای شما را قوی گرداند تا در آن هنگام که خداوند ما عیسی با همهٔ مقدّسین خود می‌آید، شما در حضور خدای پدر پاک و بی‌عیب باشید.